

Alle dyż pak, lubi Sserbjo, píchi Łasowanju tutych knihow tu a tam pschezishejany Pižmik namakac̄ budzecze, da džerzce namaj to Dobroči. Moj ſmoj to Pscheladowanje a Wuporedzowanje drudy we nušnym Čaſu a ſchwatoszju činic̄ dyrbjalaj. Duž ſu njeſotre Smolki fe stareho Budawka ſtejo wostate a njeſotre nowe nuzpschischle. Tola pak ſu težame ſweczeho tajke, ſo ſebi je roſomu Łasowar ſam poredzic̄ mož budže. Jeno njeſotre lutke, kiž ſnanu molic̄ mole, dyrbja ſo ſmolom jow prjetku prajic̄, menujzy:

Stron. 149 we tej Modlitwi: kiž we twojej Winizy Schkodu činic̄ ſedza a tuſamu ſa ſtupic̄, poredz: ſa teptac̄. — Str. 161, wprjen. Pot., 4tym Rynčku wot delkach, 'dyrbi rjekac̄: Ko chowki puſcze, dzejz wopak Koſlowki ſteji. — Str. 194, wdr. Pot., 9tym Rynčku wot horkach, ſteji: Piwnu, dzejz dyrbri rjekac̄: Niwnu. — Stron. 247, wdr. Pot., 12tym Rynčku dyrbisch to Piwnu, dzejz dyrbri rjekac̄: Niwnu. — Stron. 302, wdr. Pot., 5tym Rynčku wot delkach, ſteji: To jem u ſtamu ſkuſcha, dzejz dyrbri ſtač: To jeno ſtemu ſkuſcha. — Stron. 440, wprjen. Pot., 17tym a 18tym Rynčku wot horkach ſteji: nemože a dyrbjalo po njemſkim ſtač: nedyrbjat. — Stron. 449, wprjen. Pot., 8nym Rynčku wot delkach, je pschezishejane nedyrbjata, dzejz dyrbri rjekac̄: dyrbjata. — Stron. 536, 8nym Rynčku teje Modlitwy ſteji: ſafakuje a dyrbri rjekac̄: ſafakuje. — Stron. 540, wprjen. Pot., 3im Rynčku wot delkach, dyrbisch predy teho ſłowa prophetiske to ſłowę psches nuž ſtač. — Stron. 629, wprjen. Pot., 6tym Rynčku wot horkach, ſteji: jeje Nady a dyrbri rjekac̄: teje Nady. — Stron. 638, wdr. Pot., 8nym Rynčku wot delkach, ſteji: buđe, ale to poredz: ton nebuđe wele Kraſneho namakac̄. — Stron. 654, wdr. Pot., 9tym Rynčku wot delkach, laſuj: Ijetazu Dziwianu, niž Ijetaju. — Stron. 688, wdrub. Pot., 15tym a 16tym Rynčku wot horkach ſteji: a ſej Woli doſz neje, to poredz: da na ſej Woli doſz neje.

Dale wam, lubi Sserbjo, njeſko nemožemoj niežo prajic̄, hac̄ to: Roſpomnijujmy ſebi īnternej Modlitwu te ſtrowe ſłowa, fotrę D Martin Luther, tuton wuſwoſený Botročk Boži, we tychlej knihach nam praji, ſo bychmy psches Božeho Ducha na ſnužkum Člowefu ſo Mozu poſylnili, tak, ſo by Kryſtus psches Wjeru bydlit we naſchich Wirtrobach, my pak we Luboſzi ſakoreneni a ſaloženi byli. Ale lubujmy tež ſwoju ſersku Ryc̄, kiž je dotal jako Murja byla, ſo te Žolny tych proſnych Wuczbów člowſkeje Mudroſzie (Koloſ. 2, 8. 1 Kor. 1, 18 a dale), psches fotruž njemſki Lud we wele Blakach tak zaſtožne wureubený je, naš Sserbow do runeje Newjery podnuriež a potepic̄ mole nejſu. Pschetoz to je Sserbow wulke Sbozje, ſo hac̄ do teho Čaſha ſerske knihu lute dobre mijeli a psched tymi wele straſchnymi knihemi tych bludnych Roſwjetlerjow a Nowotnikarjow psches to Neroſemienje njemſkeje Ryc̄je wobarnowani wostali ſu. Te hodla by to wulka Grudnoſz byla, dy by, kajz nam wjescheža, ſerska Ryc̄ po Čaſu ſajndž dyrbjata. Alle ſchaf pak tola ſpjevamy: „Schtož Boh ton ſenes tu ſtworit je, to je tež ſdjerzec̄ ſlubit.“

Duž jeno wobarnujmy ſebi, lubi Sserbjo, to dwojake rjane Herbſtwo, kiž wot naſchich ſerskich Wotzow na naš pschischlo je: Džerziny na ſwojej ſerskej Ryc̄i a na ſwojej lutherſkej Wjeri!

Pižane w Koteyz, ton 4° Novembera 1844.

Jan Kilian, Duchomny w Koteyz.

K. Th. Wezka, poorniſchi Duchomny pola Michaſfeje Zyrfwje w Budyschini.